

Söndagen före domssöndagen Matt 25:1-13
20121118 Västerslättskyrkan

Jesus berättar åtskilliga gånger om himmelriket under olika bilder. I dagens text använder han bilden av tio unga flickor, som gick ut med sina facklor för att möta brudgummen.

Vi får idag en liten inblick i hur man firade bröllop på Jesu tid. Brudens väninnor brukade samlas i brudens hem. På natten hämtade brudgummen sin brud. Han förde henne och hennes väninnor till sitt eget föräldrahem, där bröllopet hölls i fest och glädje under sju dagar.

Brudgummen, det är Jesus.

Bröllopet är en bild av den himmelska glädjen.

De unga flickorna, bröllopgästerna syftar på Jesu kyrka och församling, som har fått löftet om att Jesus ska komma åter. När Jesus efter sin uppståndelse tas upp till himmelen, så står lärjungarna och följer honom med blicken. Ett par män i vita kläder säger då:

Denne Jesus som har blivit upptagen från er till himlen skall komma tillbaka just så som ni har sett honom fara upp till himlen. Apg 1:11

Kyrkan i alla tider har väntat efter denna dag när han ska komma åter, de har bätt: *tillkomme ditt rike, låt ditt rike komma*. Från urkryrkan finns det arameiska bönerop: *Marana ta*, bevarat i Första Korintierbrevet

16:22 och som betyder *Vår Herre, kom*.

Uppenbarelsebokens sista ord är också en bön: *Amen, kom, Herre Jesus*.

När brudgummen dröjde blev alla dåsiga och föll i sömn.

Visst är det så, att brudgummen Jesus har dröjt. Men det är som Petrus skriver *Han dröjer för er skull, eftersom han inte vill att någon skall gå förlorad utan att alla skall få tid att omvända sig. 2 Petr 3:9*

En sak vet vi och det är att Herren Jesus kommer, så kommer han i stund då ingen kommer att vänta det, den dagen kommer, att bli en total överraskning. När den dagen infaller, vet ingen, inte ens änglarna i himmelen, det är bara Gud som vet när den stunden kommer. Men vi vet av skrifterna att Kristi kyrka den dagen kommer att kännetecknas av att många är dåsiga och många har fallit i sömn. De ivriga bönerna har tystnat, bibeln har lagts på sidan. Många har den dagen säkert räknat bort att Herren Jesus ska komma. Så kommer han helt överraskande. *Vid midnatt hördes ett rop: 'Brudgummen är här, kom ut och möt honom!'*

Då blir det bråttom. *Då vaknade alla flickorna och gjorde i ordning sina facklor.*

Fem av dem var redo för den dag och stund Herren skulle komma, de hade facklor och olja med sig. Men fem hade varit oförståndiga och hade facklor, men ingen olja.

Det är en allvarlig bild för hur det kan vara för en kristen. Man kan bära det yttre tecknet på att vara en kristen, för att använda sig av Jesu bild, ha facklan, men sakna oljan.

Oljan är en bild för den levande tron på Jesus genom den helige Ande. Det står: *I honom har också ni, sedan ni hört det sanna ordet, evangeliet om er frälsning — i honom har också ni, sedan ni kommit till tro, fått den utlovade heliga anden som ett sigill.* Ef 1:13

På den yttersta dagen när vår Herre Jesus Kristus kommer, då är det enda avgörande för oss människor, om Jesus Kristus genom tron finns i våra hjärtan. De oförståndiga flickorna bad att få olja från de kloka. *De kloka svarade: Den kan aldrig räcka både till oss och till er.* Det är så sant, för en människa kan aldrig leva på någon annans tro. Det duger inte att hänvisa till mammas eller pappas tro eller någon annans tro. Tron måste tillägnas personligen. Så får de rådet: *Gå i stället och köp hos dem som säljer olja.* Kristi kyrka och församling har fått Herrens uppdrag här i nådens tid att göra alla slags människor till Jesu lärjungar, genom dop och undervisning i de heliga skrifterna. Den frälsande tron på Jesus ges oss helt och hållet av Guds nåd, det är en Guds gåva. Våra pengar räcker inte till att göra oss till Guds barn, inte hellre till att ta bort någon enda liten synd eller att öppna himmelens port. Priset det kostade är Jesu Guds Sons blod. Av nåd blir vi frälsta – en Guds gåva är det.

Så kom brudgummen. De som stod färdiga följde med honom in till bröllopfesten och porten stängdes. Där i den himmelska bröllopssalen var en obeskrivlig glädje.

Nu var nådatiden slut. Den tid när människor ges möjligheten att söka Herren, den var slut.

Jesus berättar: *Efter en stund kom de andra flickorna och ropade: 'Herre, herre, öppna för oss!' Men han svarade: 'Sannerligen, jag känner er inte.'*

Vi skulle kanske vilja blunda inför detta fasansfulla, förneka att det verkligen kan vara sant. Dessvärre kommer det att på den yttersta dagen att vara så. Kyrkans uppdrag är att bedriva mission och kalla människor till Guds rike fram till den dag han kommer åter. Evangelium måste förkunnas överallt, för alla slags människor. Jesus är angelägen om att den himmelska bröllopssalen ska fyllas. I en annan liknelse som handlar om konungasonens bröllop, berättar Jesus om hur hans tjänare först inbjöd de inbjudna till bröllopet, men de ville inte komma. Då befäller han sina tjänare att gå ut på vägarna och bjuda in alla de ser. Sen står det: *Och då gick tjänarna ut på vägarna och samlade ihop alla de träffade på, onda och goda, och bröllopssalen fylldes med gäster.* Matt 22:10

Det kan vara bekvämt för oss som kyrka att vänta på att människor ska komma, men jag menar att det räcker inte med affischer och predikoturer, människor

måste få en personlig inbjudan. Den bästa affischen är den levande affischen, när du och jag inbjuder en vän, kamrat, granne att komma till en gudstjänst. Eller där vi med vår bekännelse kan få någon att bli nyfiken på Gud. Så kan du och jag få vara med om att vinna någon människa för Gud.

Hultman skrev en sång vars refräng lyder: Skall det bli några stjärnor i kronan jag får, när jag avlagt min jordiska skrud. Skall jag möta med fröjd, på den himmelska höjd, några själar jag vunnit för Gud.

I en sång sjöngs den allvarliga frågan: Innanför eller utanför, var skall du stå en gång?

Ja vi får fråga oss: innanför eller utanför, var ska jag stå en gång?

Det är viktigt för oss var och en att lägga våra liv i frälsarens händer, så att vi inte skjuter ifrån oss kallelsen, utan tar emot himmelrikets alla skatter i våra hjärtan.

Att vi är glada över att Jesus ännu ger oss rätten att vara Guds barn. Att vi får tro att alla våra synder och skulder är förlättna. Att inget fattas för att vi ska få vara med i den himmelska brölloppsalen.

I vaksamhet och väntan ser vi fram emot Jesu tillkommelses dag.

Fram till dess kan vi med frimodighet bekänna den tro som är kyrkans tro